

brengst te tellen en de lichtingslijsten van de nodige aantekeningen te voorzien en met het geld naar Amsterdam te zenden. Al dit werk en al dit geld spreekt van een grote liefde voor de Vrije Universiteit, welke in staat stelt om vol te houden en het elke keer nog weer beter te doen.

De vrouwen spreken zelf nog al eens van „ons eenvoudige werk voor de Vrije Universiteit”. Maar ook ditmaal ligt in de uitkomst weer alle aanleiding, de

aandacht te vestigen op de *belangrijkheid* van dit werk. Belangrijk, niet alleen met het oog op het zo broodnodige geld, maar vooral om de duizenden contacten die voor de V.U. gelegd zijn en onderhouden worden, om de band tussen die ongeveer 4000 als hoofden medewerkende en 90.000 sparende vrouwen en meisjes en onze Vrije Universiteit. Over de band tussen Universiteit en volk is veel gesproken. Hier demonstreert hij zich op een zeer waardevolle manier.

B.F.

Memento Mori

Op Maandag 25 Januari 1954 is overleden Mevrouw Charlotte Schut, geboren Jaspers. Zij bereikte de leeftijd van 86 jaar. De ouderen onder onze lezers zullen zich de naam van Mevrouw Schut-Jaspers nog herinneren uit de vroegere verslagen van de Vrije Universiteit, waarin haar naam als spraaklerares voorkwam. Vele jaren heeft zij, bijzonder aan theologische studenten, maar toch ook wel aan die van de andere faculteiten, spraaklessen gegeven. Wie zo met Mevrouw Schut in aanraking kwam en nog altijd profiteert van wat zij op het terrein van de spreektechniek presteerde, blijft dankbaar. Het contact tussen Mevrouw Schut en haar leerlingen bleef vaak vele jaren na de eigenlijke lessen bewaard. Met dankbaarheid gedenken wij ook in ons V.U. blad aan de persoon en het werk van Mevrouw Schut-Jaspers en aan haar belangrijke diensten, aan de V.U. en vele van haar studenten bewezen.

De Vrije Universiteitsavond te Alkmaar, op Woensdag 27 Januari, kreeg een droef einde, door de, tijdens deze bijeenkomst, plotselinge dood van de bekende dirigent van het medewerkende zangkoor, de heer Paul Kok uit Sint Pancras. Prof. Berkouwer had gesproken, het mannenkoor „De Lofstem” uit Broek op Langendijk had onder leiding van den heer Kok gezongen, toen de dirigent onwel werd en aan een hartaanval stierf. Dat de verslagenheid onder de aanwezigen groot was, laat zich verstaan.

Uit Voorschoten kwam het droeve bericht dat onze volijverige correspondent, de heer J. D. Van Cuilenburg, op Donderdag 28 Januari plotseling is overleden. In hem verliest de V.U. een trouw en bezielde medewerker. Ondanks zijn leeftijd ontplooid de overledene tot vlak voor zijn dood een voor vele jongeren beschamende activiteit. Avond aan avond ging hij laatstelijk weer op stap voor de „Meiboomactie”.

Een strijder met een zachtmoedig karakter die, als hij zich ergens aan gaf, dat ook voor de volle 100 % deed. Totdat God hem van zijn aardse taak ontsloeg. Zijn voorbeeld inspireert de jongeren.

De heer P. Doff, te Garsthuizen, die vele jaren de V.U. belangen als correspondent diende, is, in de ouderdom van bijna 75 jaar, op 1 Februari ontslapen.

Ook hij heeft gewerkt zolang het dag voor hem was en we gedenken met grote dankbaarheid de trouw die hij zoveel jaren betoonde. In zijn Heer en Heiland is hij overleden, schrijft de familie. Zo is ook dit sterven de overgang naar het Leven.

B.F.

Beweringen!

Uit een brief van een der correspondenten, zelf oud-leerling van de V.U.:

„Nu nog iets. Herhaaldelijk zegt men mij, dat er royaal met de geldmiddelen wordt omgesprongen en dat de bouwplannen te groots zijn opgezet. B.v. er zou in het nieuwe bouwplan een *zwembad* (!) voor de studenten zijn geprojecteerd. In een laboratorium hebben alle studenten eigen instrumenten, waar zij individueel mee werken. Dat is nergens zo, zei een arts mij.

U begrijpt wel, hoe ik reageer op die opmerkingen; toen ik student was, keek de armoede je overal aan op no 164. Nu komt er opleving, bloei zelfs en — daar is de klein burgerlijke kritiek. *Vroeger* zei men vaak, als er een Medische faculteit komt, kunt U van mij een contributie krijgen, eerder niet. Nu is die er en zie dan, nu is het te duur en zegt men letterlijk: „ik voel er niet zo veel voor”.

Wat hiervan te zeggen? De schrijver vraagt, in het V.U. blad over deze beweringen eens iets te zeggen, zodat hij er mee kan werken. Maar is het nu werkelijk nodig, aan ons volk te zeggen dat de met moeite bij elkaar gebrachte gelden niet over de balk worden gesmeten?

Grootse plannen heeft de V.U.

Vrienden! 't Woord is thans aan U

C.R.